

MAXIMA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: vrouwelijke vorm van 'Maximus' = 'grootste'.

Deze naam heeft dezelfde herkomst als de 'rangtelwoord-namen' zoals Primus, Secundus, Tertius enz.: in de Romeinse cultuur bracht men op een dergelijke manier onderscheid aan tussen de kinderen: zo was 'Maximus' de grootste van het stel.

*

Heiligen

Maxima van Afrika, martelares met **Martinianus** (ook **Martinien**) '**de Smid**', **Saturianus** (ook **Saturien** of **Saturnianus**) e.a.; † **458**; **feest 16 oktober**.

Martinianus en Saturianus waren broers. Zij waren Romeinse burgers uit Noord-Afrika die door de invallen van de Vandalen tot slaaf waren gemaakt, en nu in dienst stonden van één van hun veroveraars. De Vandalen stonden op dat moment onder leiding van Genserik (of Geiserik), een verwoed volgeling van Arius' dwaalleer.

De leer der Arianen gaat terug op de priester Arius uit Egypte († 336). De aanhangers ervan konden niet geloven niet dat Jezus de Zoon van God genoemd kon worden. Hij was een bijzonder mens geweest, maar Zoon van God...? Zij kunnen zich niet voorstellen dat God mens kan worden. Zij zeggen: "Het goddelijke en het menselijke: die twee passen niet bij elkaar. Het is óf het één óf het ander. Een mens kan nu eenmaal niet uit God voortkomen. Mensen kunnen door God worden gemáákt, zoals een houtsnijder beeldjes maakt. Net zomin als houten beeldjes uit een beeldhouwer worden geboren, net zomin kan een mens uit God voortkomen."

Deze leer werd reeds op het Concilie van Nicea, dat onder leiding stond van keizer Constantijn de Grote (325), officieel als ketterij bestempeld.

Maar de ruzie tussen deze dwaalleer en de ware leer heeft honderden jaren geduurd en talloze slachtoffers geëist. Genserik bepaalde dat alle christenen zijn leer moesten volgen. Maar door toedoen van een mede-slavin, Maxima, bleven Martinianus en Saturianus tezamen met nog twee broers die niet met name bekend zijn, trouw aan de ware leer, zelfs toen ze voor straf met touwen achter paarden werden gebonden en net zo lang over de grond werden voortgesleept tot ze dood bleken te zijn.

*

Maxima (ook **Maxime**) **van Antibes** (ook van **Fréjus**), Frankrijk; maagd; † **vóór de 9e eeuw**; **feest 16 mei**.

Zij wordt vooral vereerd in de Provence, maar over haar leven is niets bekend. Alle documenten en vindplaatsen, die iets over haar hadden kunnen vertellen, zijn waarschijnlijk tijdens de invallen van de Saracenen (begin 8e eeuw) verloren gegaan. Het enige dat wij met zekerheid weten, is dat zij sinds de 9e eeuw wordt vereerd.

Volgens een plaatselijke legende zou zij een zus geweest zijn van Saint-Tropez.

Ook hij geniet in Zuid-Frankrijk bijzondere verering, maar zijn levensbericht berust al evenzeer op legendarische overlevering. Geschiedkundigen zeggen, dat zijn verhaal is ontsproten aan de fantasie van iemand uit de 7e eeuw.

Volgens de legende was hij ambtenaar aan het hof van keizer Nero en werd hij om zijn geloof in Christus op last van de keizer gedood rond het jaar 68 (feest 17 mei).

Haar relieken werden gedurende de middeleeuwen vereerd in het plaatsje Callian. Vervolgens werden ze overgebracht naar Fréjus, de toenmalige bisschopsstad. In 1510 kreeg Callian ze weer terug. In 1617 schonk Callian een heup uit het skelet aan de bisschop van Fréjus, die de reliek plechtig liet bijzetten in de kathedrale kerk.

Hoe groot haar verering was in vroeger tijden, blijkt uit het feit, dat er in de Provence meerdere plaatsen zijn, die hun naam aan haar ontleen: Sainte-Maxime.

De heren van Grasse pretendeerden zelfs, dat zij familie waren van de heilige.